

Ljubljana, 2. september 2020

Ministrstvo za kulturo RS
Maistrova 10
1000 Ljubljana

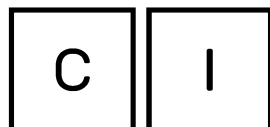
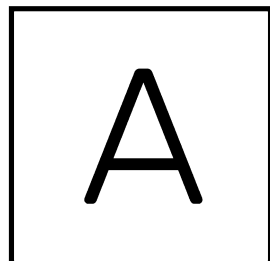
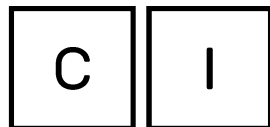
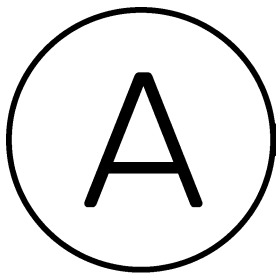
Komentarji in predlogi društva Asociacija na predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih (ZMed E) – EVA 2019-3340-0008

Spoštovani,

tudi v društvu Asociacija, vsebinski mreži nevladnih organizacij na področju kulture, se s komentarji in predlogi sprememb ter z dopolnitvami k predlogom vseh treh zakonov s področja medijev, ki jih je Ministrstvo za kulturo poslalo v javno razpravo brez sodelovanja z zunanjimi strokovnjaki, predstavniki stanovskih društev in interesnih združenj medijev, vključujemo v javno razpravo. Med izdajatelji medijev in producenti programskih vsebin medijev na Slovenskem je kar nekaj NVO s področja kulture in umetnosti, z delom v medijih pa se preživljajo številni samozaposleni v kulturi, še posebej pa kritiki ter recenzenti, publicisti, avtorji televizijskih in radijskih oddaj, napovedovalci, snemalci, oblikovalci videa in zvoka ter drugi. Mediji, še posebej STA in RTV Slovenija, katerih zakona sta ob krovnem medijskem zakonu novelirana, pa so nenazadnje tudi eden od bistvenih elementov podpornega okolja za neodvisno kulturno-umetniško ustvarjanje in poustvarjanje v RS.

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o medijih zajema vsa ključna področja urejanja medijev, od opredelitve pojma, javnega interesa ter finančnih shem, namenjenih podpori medijem in programom medijske pismenosti, prenove razvida medijev, posodobitve pravice do popravka, zaščite pluralnosti medijskega prostora oz. omejevanja koncentracij v medijih, ureditve medijev s statusom posebnega pomena, obveznosti razširjanja določenih programov s strani operaterjev, do odprave posameznih programskih omejitev, administrativnih obveznosti in bremen, kot nenazadnje tudi prenove kazenskih določb in znižanja glob. Tako kot v okviru prejšnje javne razprave o ZMed-E se v društvu Asociacija lahko le strinjamo z osnovnimi izhodišči predlagatelja: dejstvo, da področje medijev v Sloveniji ureja tako zastarel zakon, ne vpliva le na medije same, ampak tudi na pravice javnosti, na kar smo že opozarjali v okviru javnih razprav opuščeni ali zavrženi predlogov strateških dokumentov in zakonskih sprememb, kot je bil tudi projekt oblikovanja nacionalne medijske strategije, ki je potekal med letoma 2016 in 2017.

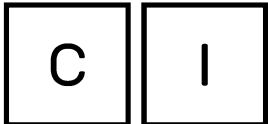
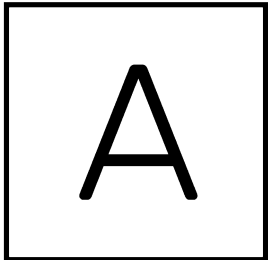
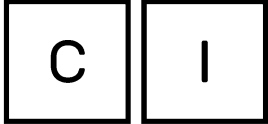
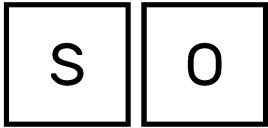
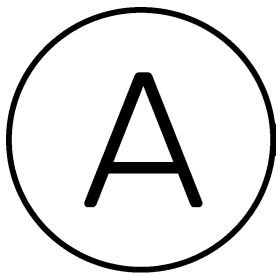
Lahko nas veseli, da predlagatelj sedanje različice ZMed-E za razliko od predhodnika ne vztraja več na izhodišču, da gre pri opravljanju medijske dejavnosti izključno za gospodarsko dejavnost. Medij po novi definiciji pomeni obliko razširjanja programskih vsebin, ki se opravlja kot dejavnost z namenom obveščanja, izobraževanja ali zabave, je pod uredniško odgovornostjo izdajatelja medija, je izdan na kateremkoli nosilcu objavljanja informacij in se zagotavlja širši javnosti prek katerekoli

komunikacijske poti. Čeprav predlagatelj prizna, da kadar govorimo o javnem interesu na področju medijev, medije presojava tudi kot pomembne akterje s področja kulture, saj so kakovostni mediji v slovenskem prostoru eden temeljnih nosilcev kulturno-informativnih vsebin, posrednikov pri kulturnih izmenjavah in platform za umetniško izražanje, njihov pomen za informiranje o kulturi in umetnosti ter za kritično vrednotenje kulturne in umetniške produkcije pa je nenadomestljiv, v ZMeD-E možnost, da je medij (denimo [Radio Cona](#), projektna občasna radijska postaja za sodobno umetnost) lahko tudi oblika razširjanja programskih vsebin, ki se opravlja kot dejavnost z namenom kulturnega in umetniškega ustvarjanja, posebej ni določena. Ker menimo, da je definicija namena opravljanja dejavnosti z vidika javnega interesa na področju medijev v obstoječi zakonodaji ustrežnejša, predlagamo, da se ohrani opredelitev: "z namenom obveščanja, zadovoljevanja kulturnih, izobraževalnih in drugih potreb javnosti ter množičnega komuniciranja."

Prav tako pa predlagamo da se za razliko od predhodnega predloga upošteva tudi dejstvo, da obstajajo tudi nepridobitni mediji, ki nimajo zaposlenih novinarjev in urednikov z enako stopnjo socialne varnosti kot v drugih pridobitnih medijih, ampak pri produkciji tržno manj zanimivih, a vsebinsko zahtevnejših avtorskih programskih vsebin sodelujejo s samozaposlenimi v kulturi, samostojnimi novinarji, publicisti in drugimi avtorji, na kar smo v društvu Asociacija v okviru [javne razprave o prejšnji različici ZMeD-E](#) opozorili že pred enim letom. Po mnenju predlagatelja sedanji predlog prinaša posodobitev opredelitve javnega interesa v medijih in finančnih shem za medije, financiranih iz sredstev RTV-prispevka, saj za razliko od obstoječe ureditve v noveli ni več izključnega poudarka na (so)financiranju programskih vsebin medijev, ampak na finančni podpori ustvarjanja pogojev za produkcijo in distribucijo izvirnih programskih vsebin medijev, zlasti zahtevnejših, specifičnih, inovativnih in manj zastopanih novinarskih zvrsti, vrst in žanrov, kot so programske vsebine na področju preiskovalnega novinarstva, programske vsebine, namenjene spremljanju in kritični refleksiji kulture in umetnosti, ter lokalne informativne vsebine. Gotovo lahko tudi pozdravimo dejstvo, da sedanji predlog ZMeD-E ohranja že v prejšnji različici ponujeno rešitev: namesto enoletnega projektnega financiranja ustvarjanja programskih vsebin programov posebnega pomena se uvaja dvoletno sofinanciranje produkcije in tudi distribucije programskih vsebin, ki jih morajo zagotavljati njihovi izdajatelji. Ne moremo pa pristati na to, da je glavna posodobitev opredelitve javnega interesa v medijih in finančnih shem za medije financiranje iz sredstev RTV-prispevka, ki je bil do sedaj namenjen izključno za financiranje javne službe RTV Slovenija.

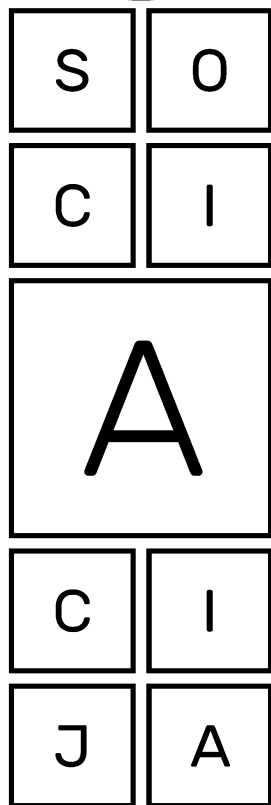
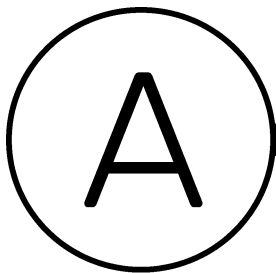
Še posebej v času krize zaradi epidemije, ko se številne evropske države odločajo za dodatne finančne podpore medijem, je potrebno opozoriti, da je predlogom sprememb vseh treh medijskih zakonov ob nižanju standardov demokratične razprave in vključevanja predstavnikov stroke ter interesnih združenj medijev in medijskih delavcev skupno predvsem to, da predvidevajo proračunske prihranke, ki bodo nastali, če se bo javno financiranje javnega interesa na področju medijev preneslo na 5%

sredstev, zbranih z RTV naročnino. Kot pove tudi predlagatelj, bo zaradi predvidene ureditve, da se uresničevanje javnega interesa oz. finančne podpore na področju medijev namesto iz proračunskih sredstev financirajo iz sredstev RTV-prispevka, državni proračun prihranil v sprejetem proračunu že zagotovljena sredstva na naslednjih proračunskih postavkah: Izvajanje zakona o medijih: 2.699.063,00 EUR (leto 2020), 2.699.063,00 EUR (leto 2021); Medijska pismenost: 50.000,00 EUR (leto 2020), 50.000,00 EUR (leto 2021); Programske vsebine in razvoj tehnološke infrastrukture za senzorno ovirane: 172.643,00 EUR (leto 2020), 172.643,00 EUR (leto 2021). Predlog zakona nedvomno prinaša pozitivne finančne posledice tako za državni proračun kot za bodoče upravičence finančnih podpor iz naslova javnega interesa na področju medijev, saj je 5% RTV-prispevka, ki je bil zbran v preteklem letu, 4,79 milijona eurov, kar je skoraj enkrat več, kot bo letno prihranil državni proračun na postavkah ministrstva za kulturo. Toda če nas bi lahko veselilo dejstvo, da je resorno ministrstvo za kulturo prepoznalo, da je potrebno sredstva za uresničevanje javnega interesa na področju medijev povečati, pa ne moremo pristati na to, da ne gre za povečanje, pač pa za varčevanje in očitni rez v sredstva, do sedaj namenjena izključno za delovanje RTV Slovenija, ki pa je že po naravi javnega servisa, po obsegu kulturno-umetniških vsebin in sodelovanj z nevladnimi organizacijami, samozaposlenimi in drugimi posamezniki v kulturi brez dvoma osrednja medijska hiša in branik javnega interesa tako na področju medijev kot kulture na sploh.

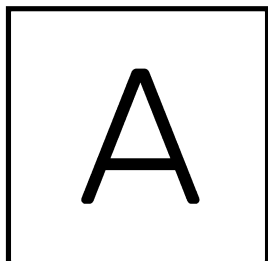
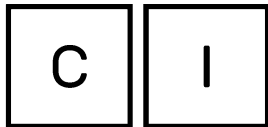
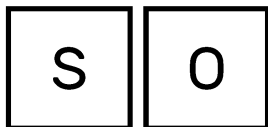
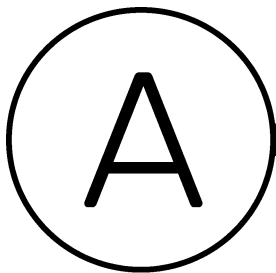
Predlagatelj sicer navaja, da bo lahko RTV Slovenija kljub izpadu sredstev RTV-prispevka še naprej izvajala vse z zakonom določene naloge oziroma javno službo v neokrnjenem obsegu, saj da se bo nadomestilo za izpad sredstev RTV-prispevka v skupnem deležu 8% za RTV Slovenijo zagotovilo s sprostitev zakonskih omejitev obsega oglaševanja in s tem možnostmi za pridobitev višjih sredstev iz naslova trženja oglaševalskega časa. V društvu Asociacija opozarjamo, da sprememba vira financiranja javnega interesa na področju medijev vodi v nadaljnjo komercializacijo za oglaševalce bolj zanimivih programskih vsebin nacionalnih radijskih in televizijskih programov, kar kaže na očitno pomanjkljivo razumevanje javnega interesa na področju osrednjega javnega RTV servisa v Sloveniji in vloge javnih medijev pri naslavljanju tržno manj zanimivih, tudi kulturno-umetniških, vsebin. Zato pozivamo Ministrstvo za kulturo, da naj na medijskem področju preneha varčevati na račun sredstev, ki so bila do sedaj namenjena zgolj za delovanje javnega servisa RTV Slovenija, in naj sredstva za uresničevanje javnega interesa na področju medijev še naprej zagotavlja v okviru proračuna RS in ne na račun sredstev zbranih iz naslova RTV naročnine.

Predlagatelj je sicer prepoznal tudi dejstvo, da je glede na potekajoče procese medijske koncentracije in obstoječe oblike medijev v RS potrebno javni interes na področju medijev oz. status posebnega pomena nepridobitnega medija ob radiu in televiziji razširiti tudi na tiskane in spletne medije, menimo pa, da mu tudi s tokratnim predlogom ZMeD-E ni uspelo ustrezno vzpostaviti t.i. "tretjega medijskega sektorja" svobodnih in

skupnostnih medijev, kot je vzpostavljen in razvit v številnih državah EU (denimo v sosednji Avstriji, katere ureditev medijev je brez omembe tretjega medijskega sektorja in/ali [svobodnih skupnostnih radijskih postaj](#) pomanjkljivo prikazana v predlogu) ter kot je njegova vloga opredeljena tudi v [deklaraciji Sveta Evrope \(Declaration of the Committee of Ministers on the role of the community media in promoting social cohesion and intercultural dialogue](#), sprejeta 11. februarja 2009). Zato predlagamo, da se glede na natančnejše definicije in za umestitev koncepta tretjega medijskega sektorja svobodnih skupnostnih medijev doda 81.a člen, s katerim se dodatno opredelijo še pogoji, ki jih mora izdajatelj izpolnjevati ob pogojih iz prvega odstavka 81. člena, da lahko pridobi status nepridobitnega medija posebnega pomena – svobodnega skupnostnega medija: da z notranjimi akti omogoča participacijo zaposlenih, drugih sodelavcev in članov uredništva pri imenovanju vodilnih funkcij zastopnika in odgovornega urednika ter oblikovanju programske sheme; da je pri oblikovanju programske politike neodvisen od vlade, komercialnih in verskih inštitucij ter političnih strank; da zagotavlja transparentnost lastništva in virov financiranja medija; da je odgovoren do skupnosti in da omogoča vključevanje pripadnikov skupnosti, kateri je namenjen, v oblikovanje in izvajanje programskih vsebin; da izvaja neformalna izobraževanja in medijsko opismenjevanje na področju medijskih poklicev; da podpira pravice manjšin in marginaliziranih skupin in ščiti kulturno in jezikovno različnost. Prav tako predlagamo, da se v skladu s priporočili Sveta Evrope in organizacije UNESCO določi, da se status nepridobitnega medija posebnega pomena – svobodnega skupnostnega medija upošteva kot prednostno merilo na javnih pozivih in javnih razpisih za uresničevanje javnega interesa na področju medijev ter tudi pri dostopu do javne infrastrukture.

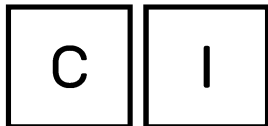
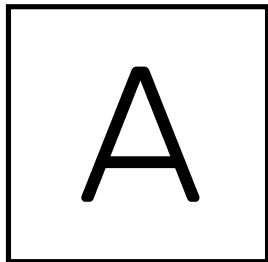
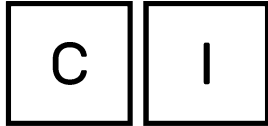
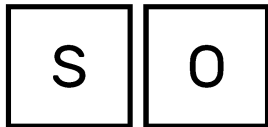
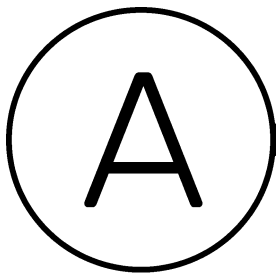
Čeprav predlog ZMeD-E prinaša nekatere prepotrebne posodobitve regulacije današnjega medijskega prostora v RS, pa številne konkretnosti, kot so denimo pogoji in merila za javno sofinanciranje izvajanja javnega interesa na področju medijev, na podlagi katerih naj bi v prihodnje odločale strokovne komisije, ali pogoji in merila za pridobitev statusa nepridobitnega medija posebnega pomena ostajajo povsem nejasni in neznan, saj naj bi jih šele s podzakonskim aktom določil vsakokratni minister za kulturo. Predlog tako določa, da pristojni minister v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona s podzakonskimi akti določi: postopek javnih pozivov in javnih razpisov, pogoje za kandidiranje ter kriterije in merila za presojo in ocenjevanje vlog prijaviteljev v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo; pravilnik (na predlog Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije), v katerem se določijo podrobnejša merila za opredelitev programskih vsebin lastne produkcije; pravilnik (na predlog Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije), v katerem se podrobneje določijo postopek in pogoji za pridobitev oziroma odvzem statusa medija posebnega pomena ter postopek in pogoji za razširjanje lokalnih radijskih in televizijskih programov posebnega pomena v mreži. Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije pa v soglasju s pristojnim ministrstvom v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona v splošnem aktu

določi vrste tematskih radijskih programov, njihove značilnosti oziroma programske vsebine, ki jih ti programi lahko razširjajo, in programske zahteve, ki jih mora izdajatelj določiti v vlogi, ter pogoje, pod katerimi jih lahko spreminja. Predvajanje lokalnih oken določi agencija v dovoljenju za izvajanje radijske dejavnosti na podlagi vloge izdajatelja, prav tako v šestih mesecih pa bo morala poskrbeti še za splošni akt, s katerim bo zaradi obveznosti neodplačnega prenosa radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija ter lokalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena določila metodologijo za določitev elektronskega komunikacijskega omrežja, ki ga pomembno število končnih uporabnikov uporablja kot svoje glavno sredstvo za sprejem radijskih in televizijskih programov.

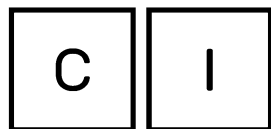
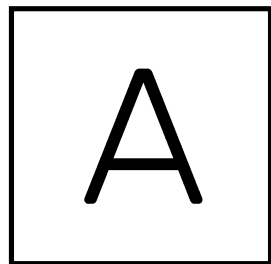
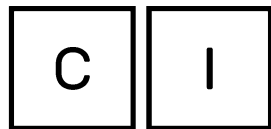
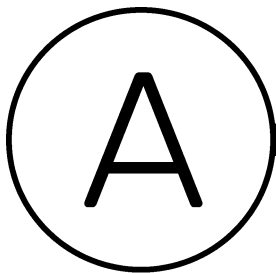
Predlagatelj sicer pravi, da je prednost nove ureditve v primerjavi z obstoječo tudi v tem, da zakon ne bo več določal fiksnih pogojev ter kriterijev in meril za presojo in ocenjevanje vlog prijaviteljev, ampak se ti natančno in podrobno določijo s podzakonskim aktom ministrstva, tj. pravilnikom, s katerim se v skladu z ZMed in ZUJIK določi tudi sam postopek javnih razpisov in pozivov. Toda v društvu Asociacija se ne strinjamo, da se bo na takšen način zagotovila pravičnejša in strokovno ustrežnejša presoja vlog v skladu s strokovnimi kriteriji in merili in dejanskim javnim interesom na področju medijev ob hkratnem doslednem spoštovanju načela enakega obravnavanja in pravne varnosti, saj jih bo s podzakonskim aktom glede na trenutne politične interese lahko odredil vsakokratni minister za kulturo.

Novela zakona prinaša tudi spremembe določil, povezanih z izvajanjem obveznih deležev vsebin lastne produkcije, s katerimi naj bi se po prepričanju predlagatelja odpravilo številne administrativne ovire in prenormiranost v smeri večje svobode medijev pri urejanju lastnega programa oziroma vsebin. Določa se tudi prenovljena definicija programskih vsebin lastne produkcije, ki temelji na tem, da gre za uredniško oblikovane zaključene programske enote, katerih producent je izdajatelj sam, ali pa so bile izdelane po njegovem naročilu in za njegov račun. Zakon ne našteva več posameznih vrst programskih vsebin (npr. informativne, kulturno-umetniške, izobraževalne, zabavne ipd.), ampak se tudi podrobnejša merila za njihovo opredelitev določijo v pravilniku, ki ga bo v skladu s predlogom po novem sprejelo Ministrstvo za kulturo na predlog AKOS in ne Sveta za radiodifuzijo. Čeprav je predlagatelj prepričan, da se na ta način lahko pravna ureditev hitreje prilagodi razvoju radijskih in zlasti avdiovizualnih vsebin oz. televizijskih formatov in da je glavna pomanjkljivost obstoječe ureditve ravno v tem, da so zastarele definicije posameznih vrst programskih vsebin onemogočale oz. zavirale razvoj sodobnih radijskih in televizijskih programov, se s tem v društvu Asociacija ne strinjamo, glede na s predlogom ZMeD-E ukinjeno omejitev, da se v lastno produkcijo programskih vsebin štejejo le prve ponovitve, pa ocenjujemo, da gre za spremembe, ki so manj v javnem interesu na področju medijev in kulture na sploh od obstoječe definicije programskih vsebin lastne produkcije, saj bo le teh, tudi kulturno-umetniških, gotovo manj, nedvomno pa bodo večkrat ponovljene.

Pomembno spremembo prinaša tudi ureditev izvajanja obveznosti deleža slovenske glasbe, ki mora obsegati najmanj 20 odstotkov števila vseh skladb, predvajanih v dnevnem oddajnem času posameznega radijskega ali televizijskega programa (v primeru radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija znaša ta delež še naprej 40 odstotkov, v primeru lokalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena pa 25 odstotkov), saj se predpisan delež slovenske glasbe po novem glasi na število vseh predvajanih skladb in ne več na obseg oz. dolžino predvajanja, kar bo z ostalimi poenostavitvami in ukinitvami dodatnih kvot za predvajanje novejših, pred manj kot dvema letoma prvič predvajanih skladb, gotovo olajšalo delo glasbenih opremljevalcev in urednikov. Protestiramo pa zoper novo definicijo slovenske glasbe, ki zajema zgolj skladbe, ki so izvajane v slovenskem jeziku, oziroma instrumentalne skladbe, ki so bile producirane ali izdane v Republiki Sloveniji, saj je ta izrazito diskriminatorna do avtorjev, ki se na področju glasbe v Sloveniji in/ali tujini izražajo v drugih jezikih, a so kot samozaposleni in drugi posamezniki v kulturi nedvomno v javnem interesu na področju kulture. Predlagamo, da se določi, da se med slovensko glasbo všttevajo skladbe, ki so izvajane v slovenskem jeziku ali producirane in izdane v Republiki Sloveniji.

S predlogom zakona se sicer ustanavlja tudi sklad za financiranje slovenske televizijske produkcije, v katerem se bodo zbirali prispevki operaterjev v višini 3,5 eurov mesečno za vsakega naročnika njihovih storitev. Ob oceni, da je število takšnih naročnikov v Republiki Sloveniji približno 600.000, bi se v omenjeni sklad na letni ravni steklo približno 25 milijonov eurov, ki bi jih namenili za financiranje produkcije izvirnih programskih vsebin v slovenskem jeziku, in sicer televizijskih filmov, nadaljevank in nanizank, dokumentarnih filmov, informativnih programskih vsebin, kulturno-umetniških programskih vsebin in zabavnih programskih vsebin. Toda medtem ko produkcijo izvirnih lastnih televizijskih programskih vsebin na tak ali drugačen način podpira velika večina evropskih držav, bodo v skladu s predlogom ZMeD-E do sredstev iz sklada upravičeni le izdajatelji televizijskih programov, ki imajo status nepridobitnega medija posebnega pomena in hkrati dosegajo najmanj 0,3 odstotni povprečni mesečni delež gledalcev ali so prosto dostopni na način prizemne digitalne video radiodifuzije, kar pa so pogoji, ki jih ta čas po javno dostopnih podatkih Ministrstva za kulturo izpolnjuje le ena sama televizija. Ker smo prepričani, da je v luči javnega interesa na področju medijev in kulture na sploh financiranje kvalitetne televizijske produkcije izvirnih programskih vsebin bolj pomembno od statusa izdajatelja televizijskega programa, ki bo upravičen do sredstev iz sklada, predlagamo, da se črta določi, da so to le izdajatelji televizijskih programov s statusom nepridobitnega medija posebnega pomena in da do sredstev iz sklada ni upravičena Radiotelevizija Slovenija. Nobenega dvoma pa tudi ni, da bodo operaterji strošek prispevka za sklad za financiranje slovenske televizijske produkcije prevalili na končnega uporabnika, naročnika njihovih storitev.

Čeprav v društvu Asociacija ocenjujemo, da odprava omejitev oglaševanja tako za programe RTV Slovenija kot druge radijske in televizijske programe temelji na napačni predpostavki, da se bodo zgolj z odpravo omejitev obseg oglaševanja in prihodki iz tega naslova povečali brez dodatne komercializacije njihovih programskih vsebin, želimo s predlagano spremembo opozoriti na dejstvo, da so posamezne omejitve oglaševanja v javnem interesu na področju medijev in še posebej umetnosti in kulture. Predlagamo, da se določi, da se posamezne programske enote kulturno-umetniških programskih vsebin v radijskem ali televizijskem programu ne sme prekinjati z oglasi, TV - prodajo oziroma radijsko prodajo in drugimi plačanimi obvestili ter da se določi za prekršek, za katerega se kaznuje z globo, tako kot oglaševanje med televizijskim ali radijskim predvajanjem državne proslave ali verskega obreda tudi oglaševanje med televizijskim ali radijskim predvajanjem posamezne programske enote kulturno-umetniških programskih vsebin.

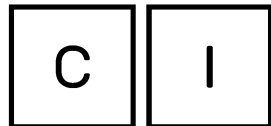
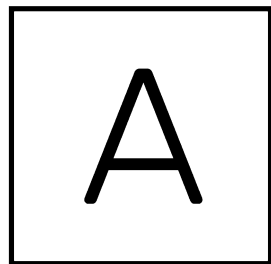
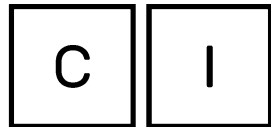
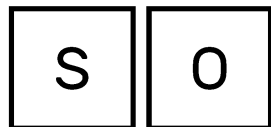
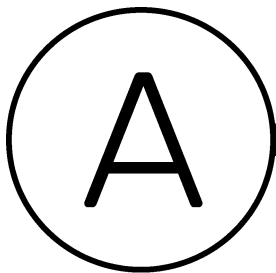
Kot pričajo prvi odzivi tako iz Slovenije kot tujine, predlagane spremembe in dopolnitve ZMeD-E načenjajo vsebinsko kompleksne teme preurejanja medijskega prostora, javnega interesa in financiranja na področju medijev ter pod vprašaj postavljajo nekatere temeljne funkcije javnega medijskega servisa, kot ga tudi na področju umetnosti in kulture zagotavljata RTVS in STA. Reforma javnega financiranja javnega interesa na področju medijev je v prvi vrsti proračunski prihranek na račun sredstev, ki so bile do sedaj namenjena izključno za delovanje javne radiotelevizije, odprava omejitev oglaševanja za radijske in televizijske programe pa temelji na napačni predpostavki, da se bodo zgolj z odpravo omejitev prihodki iz oglaševanja povečali brez komercializacije programskih vsebin. Čeprav bi številne novosti predloga ZMeD-E, predvsem pa ureditev področja posebnega pomena nepridobitnih medijev, iz vidika nevladnih organizacij, samozaposlenih ter drugih posameznikov v kulturi lahko označili za prilagoditve zakonodaje povsem dobrodošle duhu časa in obstoječim oblikam medijskega udejstvovanja, pa tega zaradi vsega, kar v zakonu (več) ne piše, preprosto ni moč trditi. Konkretnosti sicer nedorečenih, a ne nujno tudi nedomišljenih rešitev, bodo namreč namesto zakona zares določali šele podzakonski akti, ki jih bosta ministrstvo za kulturo in agencija dolžna sprejeti v šestih mesecih po uveljavitvi zakona.

Ker pa so posamezne politične stranke, ki sestavljajo državnozbornsko večino, še pred zaključkom javne razprave o tokratni različici ZMeD-E že napovedale popravke nekaterih bistvenih rešitev predlaganega besedila z amandmaji, bi v prihodnje od predlogov predpisov Ministrstva za kulturo pričakovali, da so v javno razpravo posredovani šele po tem, ko so tako medresorsko kot koalicijsko usklajeni.

Za vsa dodatna pojasnila ali vprašanja ostajamo na voljo.

Lep pozdrav,

Društvo Asociacija

Predlog sprememb

K 2. členu, ki spreminja 2. člen

V 2. členu se v (4) odstavku ohrani dosedanja opredelitev definicije namena opravljanja dejavnosti razširjanja programskih vsebin. Četrty odstavek se v celoti nadomesti z besedilom: »(4) Programske vsebine so informacije vseh vrst (npr. novice, mnenja, obvestila ipd.) in avtorska dela, ki se razširjajo prek medijev v besedilni, slikovni, avdio ali video obliki ali kot kombinacija naštetih oblik z namenom obveščanja, zadovoljevanja kulturnih, izobraževalnih in drugih potreb javnosti ter množičnega komuniciranja.« Po novem se 2. člen, ki spreminja 2. člen glasi:

»Medij

2. člen

(1) Medij po tem zakonu pomeni obliko razširjanja programskih vsebin, ki se opravlja kot dejavnost iz 3. člena tega zakona, in je pod uredniško odgovornostjo izdajatelja medija ter je izdan na kateremkoli nosilcu informacij in se zagotavlja širši javnosti prek katerekoli komunikacijske poti.

(2) Za medije po tem zakonu ne štejejo:

- glasila samoupravnih lokalnih skupnosti ali njihovih delov in drugih oseb javnega prava, ki v skladu s predpisi in ustanovitvenimi akti niso bile ustanovljene za namen izdajanja medijev;
- glasila političnih strank, verskih skupnosti, sindikatov, zbornic, zavodov, ustanov, društev in drugih interesnih ali strokovnih organizacij, katerih temeljna dejavnost v skladu s predpisi in ustanovitvenimi akti ni izdajanje medijev, in ki so obenem namenjena izključno predstavitvi njihovega dela in poslanstva;
- bilteni, katalogi, prospekti in drugi nosilci objavljanja informacij, ki so namenjeni izključno oglaševanju, poslovnemu komuniciranju, izobraževalnemu procesu ali notranjemu delu pravnih oseb in drugih organizacij;
- plakati, letaki, prospekti, transparenti in drugi nosilci objavljanja informacij, ki praviloma ne izhajajo periodično;
- Uradni list Republike Slovenije in druge uradne objave, ki jih določajo predpisi.

(3) Za glasila in nosilce objavljanja informacij iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o splošnih načelih (5. – 8. člen), popravku in odgovoru (26. – 44. člen), oglaševalskih vsebinah (46. – 55. člen) in zaščiti otrok in mladotletnikov (84. člen), pri čemer se šteje, da je odgovornost za objavljene vsebine na zakonitem zastopniku pravne osebe oziroma organizacije, ki jih je izdala.

(4) Programske vsebine so informacije vseh vrst (npr. novice, mnenja, obvestila ipd.) in avtorska dela, ki se razširjajo prek medijev v besedilni,

A

S O

C I

A

C I

J A

slikovni, avdio ali video obliki ali kot kombinacija naštetih oblik z namenom obveščanja, zadovoljevanja kulturnih, izobraževalnih in drugih potreb javnosti ter množičnega komuniciranja.

(5) Uredniška odgovornost pomeni izvajanje učinkovitega nadzora nad izborom, organizacijo ali razvrstitvijo programskih vsebin, ki se razširjajo prek medija, prek rednega sprejemanja uredniških odločitev, ki so povezane z vsakodnevnim delovanjem medija.

(6) Izraz avtorsko delo ima pomen, kot ga določa zakon, ki ureja avtorsko in sorodne pravice.«.

Obrazložitev:

Medij po novi definiciji pomeni obliko razširjanja programskih vsebin, ki se opravlja kot dejavnost z namenom obveščanja, izobraževanja ali zabave in je pod uredniško odgovornostjo izdajatelja medija ter je izdan na kateremkoli nosilcu objavljanja informacij in se zagotavlja širši javnosti prek katerekoli komunikacijske poti. Menimo, da je definicija namena opravljanja dejavnosti iz vidika javnega interesa na področju medijev v obstoječi zakonodaji ustrežnejša, saj ob obveščanju, izobraževanju ali zabavi predvideva tudi zadovoljevanja kulturnih in drugih potreb javnosti, zato predlagamo, da se v (4) odstavku ohrani "z namenom obveščanja, zadovoljevanja kulturnih, izobraževalnih in drugih potreb javnosti ter množičnega komuniciranja."

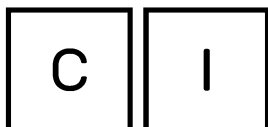
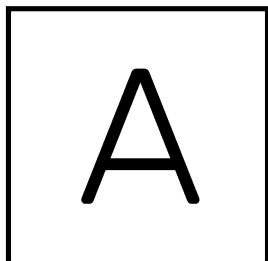
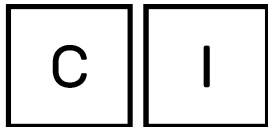
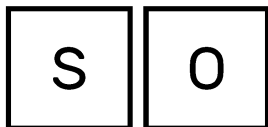
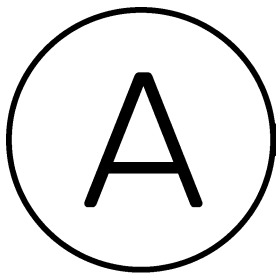
K 4. členu, ki spreminja 4. člen

V 4. členu se ohranijo dosedanja (2), (3) in (4) odstavek, ki pravijo, da Republika Slovenija podpira razvoj tehnične infrastrukture na področju medijev, ustvarjanje in razširjanje programskih vsebin namenjenih slepim in gluhonemim v njih prilagojenih tehnikah ter razvoj ustrezne tehnične infrastrukture in da za sofinanciranje uresničevanja javnega interesa na področju medijev iz prejšnjih odstavkov zagotavlja Republika Slovenija sredstva v državnem proračunu. Dodani odstavki se glasijo: »(2) Republika Slovenija podpira razvoj tehnične infrastrukture na področju medijev. (3) Republika Slovenija posebej podpira ustvarjanje in razširjanje programskih vsebin namenjenih slepim in gluhonemim v njih prilagojenih tehnikah ter razvoj ustrezne tehnične infrastrukture. (4) Za sofinanciranje uresničevanja javnega interesa na področju medijev iz prejšnjih odstavkov zagotavlja Republika Slovenija sredstva v državnem proračunu.« 4. člen, ki spreminja 4. člen se spremeni tako, da se po novem glasi:

»Javni interes na področju medijev

4. člen

(1) Javni interes na področju medijev obsega:

- pravico državljanov oziroma državljanek Republike Slovenije, Slovencev po svetu, pripadnikov oziroma pripadnic slovenskih narodnih manjšin v Avstriji, Hrvaški, Italiji in Madžarski, italijanske in madžarske narodne skupnosti v Republiki Sloveniji, romske skupnosti, ki živi v Sloveniji, ter invalidov in drugih ranljivih družbenih skupin do javnega obveščanja in obveščeniosti;

- pluralnost in raznovrstnost medijev, ki zajema pluralnost lastništva (obstoj medsebojno neodvisnih ponudnikov medijskih vsebin glede lastništva in nadzora), svetovnonazorsko pluralnost (raznolikost političnih in filozofskih pogledov) in pluralnost medijske ponudbe (raznolikost tipov in žanrov medijev, njihovih ciljnih geografskih območij in družbenih skupin, uporabe in distribucije);

- medijsko pismenost, ki pomeni spretnosti, znanje in razumevanje, ki državljanom omogočajo učinkovito, varno, kritično in aktivno uporabo ter produkcijo medijev;

- neodvisno, etično in verodostojno novinarstvo;
- ohranjanje slovenske nacionalne in kulturne identitete;
- kulturno in umetniško ustvarjalnost v medijih.

(2) Republika Slovenija podpira razvoj tehnične infrastrukture na področju medijev.

(3) Republika Slovenija posebej podpira ustvarjanje in razširjanje programskih vsebin namenjenih slepim in gluhonemim v njih prilagojenih tehnikah ter razvoj ustrezne tehnične infrastrukture.

(4) Za sofinanciranje uresničevanja javnega interesa na področju medijev iz prejšnjih odstavkov zagotavlja Republika Slovenija sredstva v državnem proračunu.«.

Obrazložitev:

Čeprav nas lahko veseli dejstvo, da kulturno-umetniška ustvarjalnost v medijih ostaja ena od stebrov javnega interesa, pa se ne strinjamo s predlagano rešitvijo, da za sofinanciranje uresničevanja javnega interesa na področju medijev Republika Slovenija sredstev ne bo več zagotavljala v državnem proračunu, ampak se bi naj ta na škodo javnega zavoda RTV Slovenija sofinanciral iz sredstev, zbranih z RTV naročnino. Prav tako menimo, da je za udejanjanje javnega interesa na področju medijev še naprej nujno, da RS podpira tako razvoj tehnične infrastrukture na področju medijev kot ustvarjanje in razširjanje programskih vsebin namenjenih slepim in gluhonemim v njih prilagojenih tehnikah ter razvoj ustrezne tehnične infrastrukture.

K 5. členu, ki spreminja 4.a člen

5. člen se spremeni tako, da se ohrani veljavna ureditev, po kateri se podpore na področju medijev še naprej zagotavljajo neposredno iz

A

S O

C I

A

C I

J A

proračuna RS. Prvi odstavek se v celoti nadomesti z besedilom: »(1) Z namenom uresničevanja javnega interesa na področju medijev se iz sredstev, ki jih zagotavlja Republika Slovenija v državnem proračunu, podpira.« Drugi odstavek se v celoti nadomesti z besedilom: »(2) Za namene iz tega člena se iz državnega proračuna na letni ravni zagotovijo sredstva v višini petih odstotkov RTV-prispevka, ki je bil zbran v preteklem letu. To vrednost ugotovi Radiotelevizija Slovenija na podlagi sprejetega zaključnega računa za preteklo leto.«

5. člen, ki spreminja 4.a člen se tako po novem glasi:

»Podpore na področju medijev

4.a člen

(1) Z namenom uresničevanja javnega interesa na področju medijev se iz sredstev, ki jih zagotavlja Republika Slovenija v državnem proračunu, podpira:

1. ustvarjanje pogojev za produkcijo in distribucijo izvirnih programskih vsebin medijev, zlasti zahtevnejših, specifičnih, inovativnih in manj zastopanih novinarskih zvrsti, vrst in žanrov;

2. dejavnost medijev s statusom medija posebnega pomena iz 77., 78., 80. in 81. člena tega zakona, in sicer dvoletno sofinanciranje produkcije in distribucije programskih vsebin, ki se morajo zagotavljati v skladu z določbami 77., 78., 80. in 81. člena tega zakona;

3. ustvarjanje pogojev za produkcijo in distribucijo programskih vsebin, namenjenih osebam z invalidnostmi v njim prilagojenih tehnikah, oblikah in jezikih;

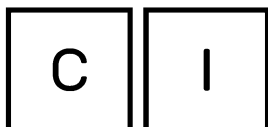
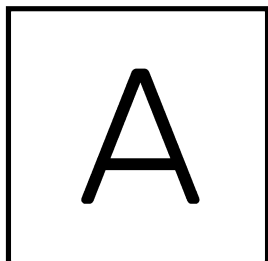
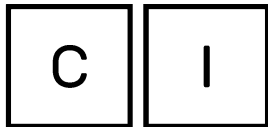
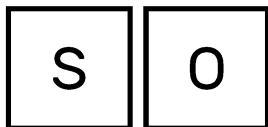
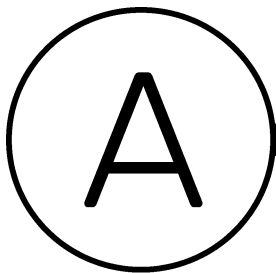
4. ukrepe, namenjene zviševanju kakovosti in profesionalnosti novinarskega dela;

5. ukrepe, namenjene spodbujanju in razvoju medijske pismenosti, kritični obravnavi primerov spodbujanja k neenakopravnosti in nestrpnosti v medijih ter prepoznavanju neresničnih in zavajajočih informacij v medijih;

6. druge ukrepe oziroma projekte, ki so v javnem interesu na področju medijev in so opredeljeni v nacionalnem programu za kulturo ali drugih nacionalnih strateških dokumentih.

(2) Za namene iz tega člena se iz državnega proračuna na letni ravni zagotovijo sredstva v višini petih odstotkov RTV-prispevka, ki je bil zbran v preteklem letu. To vrednost ugotovi Radiotelevizija Slovenija na podlagi sprejetega zaključnega računa za preteklo leto.«

Obrazložitev:

Ker smo prepričani, da je Republika Slovenja dolžna sredstva za uresničevanje javnega interesa na področju medijev tako kot za preostala področja zagotavljati neposredno iz državnega proračuna in ne iz sredstev zbranih s plačilom RTV prispevka, strinjamo pa se s predlagateljem, da je ta sredstva nujno povečati, predlagamo smiselno spremembo prvih odstavkov. Sredstva se še naprej zbira neposredno iz proračuna, določen pa je tudi delež sredstev v ta namen, ki je enak petim odstotkom RTV prispevka.

K 6. členu, s katerim se za 4.a členom doda novi 4.b člen

V 6. členu se delno ohrani dosedanja ureditev z zakonom določenih omejitev za člane strokovnih komisij in merila za odločanje o sofinanciranju medijev.

6. člen, s katerim se za 4.a členom doda novi 4.b člen, se po novem glasi:

»Javni pozivi in razpisi

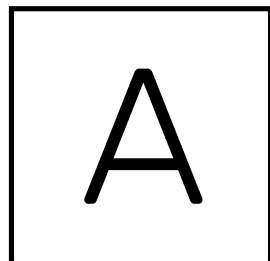
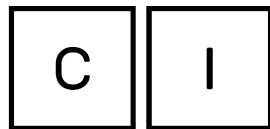
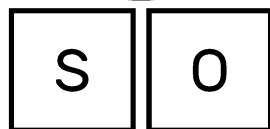
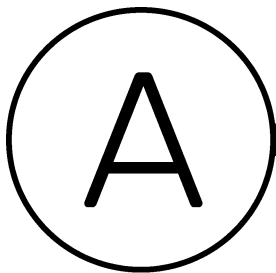
4.b člen

(1) O razdelitvi sredstev za izvajanje 4.a člena tega zakona na podlagi javnih pozivov ali javnih razpisov odloča minister ali ministrica, pristojna za kulturo (v nadaljnjem besedilu: pristojni minister), na predlog strokovne komisije. Za izvedbo javnih pozivov ali javnih razpisov se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja uresničevanja javnega interesa za kulturo, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(2) Člane strokovne komisije imenuje pristojni minister v skladu z zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo. Člani strokovne komisije ne morejo biti funkcionarji, poslanci in člani vodstev ali izvršilnih organov političnih strank; delavci, zaposleni v državnih organih; delavci, ki so redno zaposleni pri izdajatelju medija ali v oglaševalski organizaciji; osebe, ki imajo v lasti več kot 1 odstotek kapitala ali upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja medija ali v oglaševalski organizaciji.

(3) Pri obravnavanju sofinanciranja splošnoinformativnih tiskanih medijev strokovna komisija upošteva naslednja merila:

- zagotavljanje rednega in objektivnega ter uravnoveženega predstavljanja političnega delovanja in stališč raznih organizacij in posameznikov, zlasti politične pozicije in opozicije;
- kakovost, izvirnost, komunikativnost in aktualnost avtorske obravnave;
- povprečno število prodanih izvodov tiskanih medijev;
- povprečno število objavljenih izvirnih člankov v posamezni številki;
- obseg splošnoinformativnih, kulturnih, znanstvenostrokovnih, raziskovalnih in izobraževalnih programskih vsebin;

- pomen za uresničevanje pravice do javnega obveščanja in objektivne obveščenosti;
- zagotavljanje večjega zaposlovanja ali sklepanja pogodbenih razmerij zaposlovanja novinarjev oziroma programskih delavcev, ki medij ustvarjajo;
- pomen za posamezno regijo oziroma lokalno skupnost.

(4) Pri obravnavanju sofinanciranja programskih vsebin radijskih in televizijskih programov ter elektronskih publikacij strokovna komisija upošteva naslednja merila:

- zagotavljanje rednega in objektivnega ter uravnoveženega predstavljanja političnega delovanja in stališč raznih organizacij in posameznikov, zlasti politične pozicije in opozicije;
- kakovost, izvirnost, komunikativnost in aktualnost avtorske obravnave;
- pomen projekta za razvoj slovenske kulture in jezika;
- pomen izvedbe v projektu predlaganih programskih vsebin za raznolik razvoj slovenske medijske krajine;
- pomen za ohranjanje slovenske nacionalne in kulturne identitete;
- pomen za uresničevanje pravice do javnega obveščanja in objektivne obveščenosti;
- zagotavljanje večjega zaposlovanja ali sklepanja pogodbenih razmerij zaposlovanja novinarjev oziroma programskih delavcev, ki medij ustvarjajo.

(5) Pri obravnavanju sofinanciranja radijskih in televizijskih programov s statusom lokalnega, regionalnega, študentskega oziroma nepridobitnega radijskega ali televizijskega programa strokovna komisija upošteva naslednja merila:

- zagotavljanje rednega in objektivnega ter uravnoveženega predstavljanja političnega delovanja in stališč raznih organizacij in posameznikov, zlasti politične pozicije in opozicije;
- kakovost, izvirnost, komunikativnost in aktualnost avtorske obravnave;
- pomen projekta za razvoj posameznih regij, lokalnih skupnosti ali posebnih vsebin;
- pomen izvedbe v projektu predlaganih programskih vsebin za raznolik razvoj slovenske medijske krajine;
- pomen za uresničevanje pravice do javnega obveščanja in objektivne obveščenosti;
- nepridobitnost programa kot prednostno merilo;
- zagotavljanje večjega zaposlovanja ali sklepanja pogodbenih razmerij zaposlovanja novinarjev oziroma programskih delavcev, ki medij ustvarjajo;
- omogočanje uresničevanja pravice do javnega obveščanja in obveščenosti lokalnih in manjšinskih skupnosti in razširjanje le-te v manjšinskih jezikih;
- zagotavljanje upoštevanja načela kulturne raznolikosti, načela enakih možnosti spolov ter uveljavljanja strpnosti.

(6) Izplačilo sredstev, ki jih je na podlagi javnih pozivov ali javnih razpisov po 4.a členu tega zakona pridobil posamezni izdajatelj oziroma izvajalec projekta, se odredi z odločbo o sofinanciranju Ministrstva za kulturo. Ta odločba predstavlja izvršilni naslov in je izvršljiva neposredno na podlagi zakona.

A

S O

C I

A

C I

J A

(7) Posameznemu izdajatelju oziroma izvajalcu projekta se izplačajo sredstva iz prejšnjega odstavka na podlagi izvršljive odločbe, in sicer po sklenitvi pogodbe o sofinanciranju s pristojnim ministrstvom ter na podlagi podanega popolnega zahtevka za izplačilo sredstev.

(8) Postopek javnih pozivov in javnih razpisov, pogoje za kandidiranje ter kriterije in merila za presojo in ocenjevanje vlog prijaviteljev v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo, določi pristojni minister s podzakonskim aktom.

(9) Prejemnik sredstev na javnem pozivu ali javnem razpisu mora pridobljena sredstva porabiti izključno za namen oziroma za sofinancirani projekt, za katerega so bila razpisana in razdeljena. Prejemnik sredstev, ki ni izpolnil zakonskih pogojev ali pogojev, opredeljenih v javnem pozivu ali javnem razpisu, mora pridobljena sredstva vrniti z zakonitimi zamudnimi obrestmi od dneva prejema sredstev do vračila.«.

Obrazložitev:

Predlagamo, da se zaradi konflikta interesov v drugem odstavku novega 4.b člena ohrani dosedanja ureditev, po kateri ob funkcionarjih, poslancih in članih vodstev ali izvršilnih organov političnih strank člani strokovnih komisij ne morejo biti tudi delavci, zaposleni v državnih organih; delavci, ki so redno zaposleni pri izdajatelju medija ali v oglaševalski organizaciji; osebe, ki imajo v lasti več kot 1 odstotek kapitala ali upravljavskih oziroma glasovalnih pravic v premoženju izdajatelja medija ali v oglaševalski organizaciji. Glede na pomislek predlagatelja, da je nabor članov strokovnih komisij ob tako strogih kriterijih, kot so v veljavi, majhen, predlagamo, da se ne ohrani, da člani strokovnih komisij ne morejo biti tudi osebe, ki imajo kot zunanji sodelavci sklenjeno pogodbeno razmerje z izdajateljem medija ali z oglaševalsko organizacijo.

Kritični smo tudi do predloga, da bo postopek javnih pozivov in javnih razpisov pogoje za kandidiranje ter kriterije in merila za presojo in ocenjevanje vlog prijaviteljev v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja uresničevanje javnega interesa za kulturo, določil pristojni minister šele s podzakonskim aktom v šestih mesecih po uveljavitvi ZMeD-E. Čeprav se lahko strinjamo, da bi obstoječi v zakonu o medijih zapisani kriteriji in merila potrebovali prevetritev in uskladitev, pa ocenjujemo, da je še vedno bolje, da so, pa čeprav takšni kot so, kot da jih s podzakonskim aktom določa minister, ki že tako ali tako imenuje člane strokovne komisije in odloča o razdeljevanju sredstev za finančne podpore medijem. Zato predlagamo, da se merila pri obravnavanju sofinanciranja splošnoinformativnih tiskanih medijev, radijskih in televizijskih programov ter elektronskih publikacij in medijev posebnega pomena iz sedanjih (9), (10) in (11) odstavka 4.a člena ohranijo v 4.b členu, in sicer tako, da postanejo (3), (4) in (5) odstavek, sedanji (3), (4), (5) in (6) odstavek pa postanejo (6), (7), (8) in (9) odstavki.

A

S O

C I

A

C I

J A

V prej (3) in v skladu s predlogom društva Asociacija (6) odstavku se "Izplačilo sredstev, ki jih je na podlagi javnih pozivov ali javnih razpisov po 4.a členu tega zakona pridobil posamezni izdajatelj oziroma izvajalec projekta", odredi z odločbo o sofinanciranju Ministrstva za kulturo.

K 11. členu, ki črta določila 17. člena

V 11. členu, ki črta določila 17. člena, se ohrani ureditev, po kateri mora programska zasnova radijskega in televizijskega programa vsebovati tudi programsko shemo, ki določa zvrsti programskih vsebin oziroma njihovo razvrstitev v posamezne sklope in predvidena kvantitativna razmerja med posameznimi vsebinskimi sklopi. Ohrani se participacija uredništva in pravice zaposlenih novinarjev in urednikov. 11. člen, ki spreminja 17. člen, se po novem glasi:

»V 17. členu se v prvem odstavku besedilo
"- predviden maksimalni obseg oglaševalskih vsebin;
- predviden obseg lastne produkcije in produkcije slovenskih avdiovizualnih del." črta.

Prvi odstavek se po novem glasi:

"(1) Namen izdajanja in temeljna vsebinska izhodišča za delovanje medija določi izdajatelj s programsko zasnovo. Programska zasnova radijskega in televizijskega programa mora vsebovati tudi programsko shemo, ki določa:

- zvrsti programskih vsebin oziroma njihovo razvrstitev v posamezne sklope;
- predvidena kvantitativna razmerja med posameznimi vsebinskimi sklopi;"

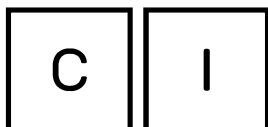
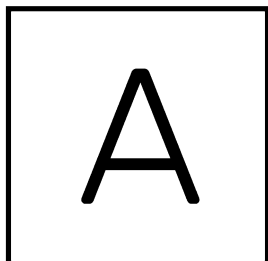
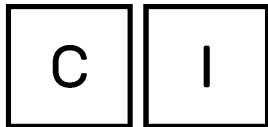
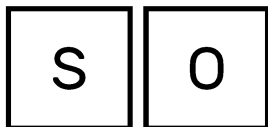
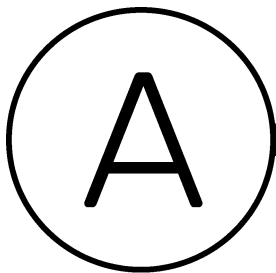
Drugi odstavek se črta. Tretji, četrti in peti odstavek postanejo drugi, tretji in četrti odstavek in se glasijo:

(2) Pred temeljno spremembo ali bistveno dopolnitvijo programske zasnove mora izdajatelj pridobiti mnenje uredništva.

(3) Za temeljno spremembo oziroma bistveno dopolnitev programske zasnove radijskega ali televizijskega programa mora izdajatelj pridobiti predhodno soglasje agencije in priložiti mnenje uredništva o nameravani spremembi oziroma dopolnitvi.

(4) Programska zasnova je sestavni del pogodbe o zaposlitvi med izdajateljem in urednikom ter med izdajateljem in novinarjem. Posebne pravice urednika in novinarja, ki nastanejo zaradi sprememb ali dopolnitev programske zasnove, se določijo s panožno kolektivno pogodbo.«

Obrazložitev:

V društvu Asociacija smo prepričani, da je smotno, da v veljavi ostaja predpis, po katerem mora programska zasnova radijskega in televizijskega programa vsebovati tudi programsko shemo, ki določa: zvrsti programskih vsebin oziroma njihovo razvrstitev v posamezne sklope in predvidena kvantitativna razmerja med posameznimi vsebinskimi sklopi, saj gre za podatke, ki označujejo in predstavljajo posamezni medij in njegove programske usmeritve. Zato predlagamo, da se v 17. členu v prvem odstavku črtata zgolj alineji: - predviden maksimalni obseg oglaševalskih vsebin in - predviden obseg lastne produkcije in produkcije slovenskih avdiovizualnih del, ohranijo pa participacija uredništva in pravice zaposlenih novinarjev in urednikov, ki izhajajo iz sedanjih (3), (4) in (5) odstavka, ki postanejo (2), (3) in (4) odstavek.

K 17. členu, s katerim se spremeni 58. člen

Med kriterije pri presoji posledic koncentracije v medijih za javni interes na področju medijev se kot posebna nova druga alineja tretjega odstavka 58. člena doda možnosti uporabnikov, da dostopajo do različnih virov kulturno-umetniških programskih vsebin. Druga alineja tretjega odstavka 58. člena se glasi: »• možnosti uporabnikov, da dostopajo do različnih virov kulturno-umetniških programskih vsebin.« Po novem se 17. člen, ki spreminja 58. člen, glasi:

»58. člen se spremeni tako, da se glasi:

Koncentracija v medijih

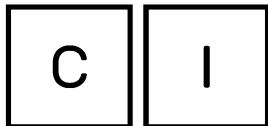
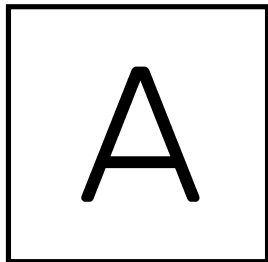
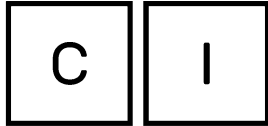
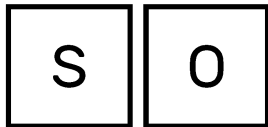
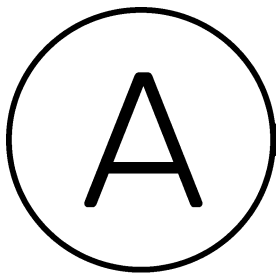
58. člen

(1) Za koncentracijo v medijih po tem zakonu šteje koncentracija, kot jo določa zakon, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, in pri kateri gre za trajnejše spremembe kontrole nad podjetjem, ki je izdajatelj medija.

(2) Za prepovedane koncentracije v medijih po tem zakonu štejejo koncentracije, katerih posledice niso skladne z javnim interesom na področju medijev, zlasti če na ozemlju Republike Slovenije ali njegovem znatnem delu bistveno omejujejo pluralnost in raznovrstnost medijev oziroma bistveno omejujejo pravico do javnega obveščanja in obveščenosti.

(3) Poleg kriterijev, določenih v zakonu, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, se pri presoji posledic koncentracije v medijih za javni interes na področju medijev upoštevajo zlasti tudi naslednji kriteriji:

- možnosti uporabnikov, da dostopajo do različnih virov splošoinformativnih programskih vsebin;
- možnosti uporabnikov, da dostopajo do različnih virov kulturno-umetniških programskih vsebin;
- dostopnost programskih vsebin za vse družbene skupine;

- obstoj vertikalne koncentracije (medijska, oglaševalska in telekomunikacijska dejavnost) in njene posledice na javni interes na področju medijev;
- obstoj morebitnih vstopnih ovir, ki onemogočajo svobodno konkurenco med različnimi ponudniki in razvoj medijskega trga;
- dostopnost do oglaševalskih in drugih virov financiranja;
- dostopnost do elektronskih in drugih distribucijskih omrežij.

(4) Koncentracijo v medijih je treba priglasiti Javni agenciji Republike Slovenije za varstvo konkurence (v nadaljnjem besedilu: AVK) v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence. Ne glede na navedeno lahko AVK pozove v koncentraciji udeležena podjetja, da jo priglasijo, če je v koncentraciji udeleženo podjetje izdajatelj medija, ki ima skupaj z drugimi izdajatelji (podjetja v skupini) več kot 30-odstotni tržni delež na posameznem medijskem trgu Republike Slovenije (zlasti na področju dnevnoinformativnega tiska, revijalnega tiska, radia, televizije in drugih avdiovizualnih medijskih storitev, spletnih medijev), predvsem glede na dostopnost in razširjenost medija, naklado, delež gledalcev in poslušalcev, število uporabnikov, prihodke iz oglaševanja itd.

(5) Za vodenje in odločanje v postopku priglasitve oziroma presoje koncentracije v medijih se uporabljajo določbe zakona, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(6) V postopku presoje koncentracije v medijih AVK pridobi predhodno mnenje pristojnega ministrstva o presoji posledic koncentracije v medijih za javni interes na področju medijev. Če so udeleženi izdajatelji radijskih ali televizijskih programov oziroma avdiovizualnih medijskih storitev, pa AVK pridobi tudi predhodno mnenje Agencije za komunikacijska omrežja in storitve.

(7) Izrazi, uporabljeni v tem členu (koncentracija, kontrola nad podjetjem, podjetje, podjetja v skupini), imajo pomen, kot ga določa zakon, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence.

(8) Za nadzor nad izvajanjem tega člena je pristojna AVK.«.

Obrazložitev:

V društvu Asociacija smo prepričani, da je v luči javnega interesa na področju medijev in kulture na sploh pravica do dostopa do kulturno-umetniških vsebin tudi v medijih enako pomembna kot pravica do informiranja in dostopa do različnih virov splošno informativnih programskih vsebin, zato predlagamo, da se s 17. členom v tretji odstavek spremenjenega 58. člena, ki določa dodatne kriterije pri presoji posledic koncentracije v medijih za javni interes na področju medijev, doda nova druga alineja "• možnosti uporabnikov, da dostopajo do različnih virov kulturno-umetniških programskih vsebin".

A

S O

C I

A

C I

J A

K 19. Členu, s katerim se spremeni 67. člen

Iz veljavne ureditve se v drugem stavku prvega odstavka 67. člena ohrani definicija lastnih programskih vsebin, v drugem stavku drugega odstavka 67. člena pa, da v kvoto lastne produkcije štejejo premiere in prve ponovitve programskih enot. V prvi odstavek 67. člena se doda stavek: "Za programske vsebine lastne produkcije štejejo informativne, kulturno-umetniške, izobraževalne, zabavne in kontaktne oddaje, komentirane glasbene, športne in druge oddaje ter druge izvirne programske vsebine." V drugi odstavek 67. člena pa se doda stavek "V kvoto lastne produkcije se všttevajo premiere in prve ponovitve posameznih programskih enot."

19. člen, ki spreminja 67. člen, se po novem glasi:

»67. člen se spremeni tako, da se glasi:

Lastna produkcija

67. člen

(1) Programske vsebine lastne produkcije po tem zakonu so uredniško oblikovane zaključene programske enote, katerih producent je izdajatelj sam ali pa so bile izdelane po njegovem naročilu in za njegov račun. Za programske vsebine lastne produkcije štejejo informativne, kulturno-umetniške, izobraževalne, zabavne in kontaktne oddaje, komentirane glasbene, športne in druge oddaje ter druge izvirne programske vsebine.

(2) Za programske vsebine lastne produkcije po tem zakonu ne štejejo oglasi, radijska in televizijska prodaja ter neplačana obvestila. V kvoto lastne produkcije se všttevajo premiere in prve ponovitve posameznih programskih enot.

(3) Pristojni minister na predlog Agencije za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije sprejme pravilnik, v katerem se določijo podrobnejša merila za opredelitev programskih vsebin lastne produkcije.«.

Obrazložitev:

Medtem ko veljavna zakonska ureditev vsaj okvirno definira programske vsebine kot informativne, kulturno-umetniške, izobraževalne, zabavne in kontaktne oddaje, komentirane glasbene, športne in druge oddaje ter druge izvirne programske vsebine, predlagatelj s spremembo predlaga, da se posameznih vrst programskih vsebin (npr. informativne, kulturno-umetniške, izobraževalne, zabavne ipd.) v zakonu ne našteva več in da podrobnejša merila za opredelitev programskih vsebin lastne produkcije na predlog Agencije za komunikacijska omrežja in storitve določi pristojni minister za kulturo. S predlogom se ukinja tudi določilo, da se v kvoto

A

S O

C I

A

C I

J A

lastne produkcije všteto tudi premiere in prve ponovitve slovenskih avdiovizualnih del. Čeprav je predlagatelj prepričan, da se na ta način lahko pravna ureditev hitreje prilagodi razvoju radijskih in zlasti avdiovizualnih vsebin oz. televizijskih formatov in da je glavna pomanjkljivost obstoječe ureditve ravno v tem, da so zastarele definicije posameznih vrst programskih vsebin onemogočale oz. zavirale razvoj sodobnih radijskih in televizijskih programov, se s tem v društvu Asociacija ne strinjamo. Glede na s predlogom ZMeD-E ukinjeno omejitev, da se v lastno produkcijo programskih vsebin štejejo le premiere in prve ponovitve, pa ocenjujemo, da gre za spremembo, ki je manj v javnem interesu na področju medijev in kulture na sploh od obstoječe definicije programskih vsebin lastne produkcije, saj bo le teh, tudi kulturno-umetniških, gotovo manj, nedvomno pa bodo večkrat ponovljene.

K 24. členu, s katerim se spreminja 81. člen

81. členu, ki določa pogoje, pod katerimi izdajatelj pridobi status nepridobitnega medija posebnega pomena, se doda 81.a člen, ki določa dodatne pogoje za status nepridobitnega medija posebnega pomena – svobodnega skupnostnega medija in da se ta upošteva kot prednostno merilo na javnih pozivih in javnih razpisih za uresničevanje javnega interesa na področju medijev ter pri dostopu do javne infrastrukture. Z 81.a členom se za dodatne pogoje določi, da izdajatelj: z notranjimi akti omogoča participacijo zaposlenih, drugih sodelavcev in članov uredništva pri imenovanju vodilnih funkcij zastopnika in odgovornega urednika ter oblikovanju programske sheme; je pri oblikovanju programske politike neodvisen od vlade, komercialnih in verskih inštitucij ter političnih strank; zagotavlja transparentnost lastništva in virov financiranja medija; je odgovoren do skupnosti in da omogoča vključevanje pripadnikov skupnosti, kateri je namenjen, v oblikovanje in izvajanje programskih vsebin; izvaja neformalna izobraževanja in medijsko opismenjevanje na področju medijskih poklicev; podpira pravice manjšin in marginaliziranih skupin in ščiti kulturno in jezikovno različnost."

24. člen, ki spreminja 81. člen in dodaja 81.a člen, se po novem glasi:

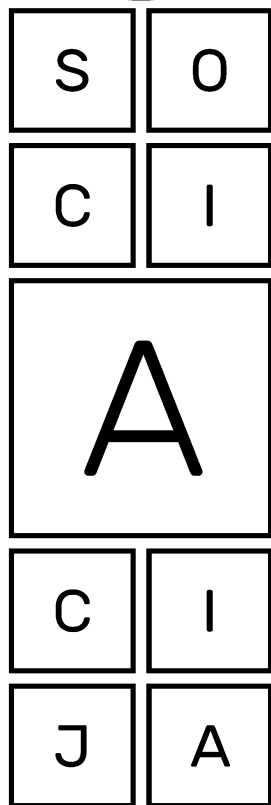
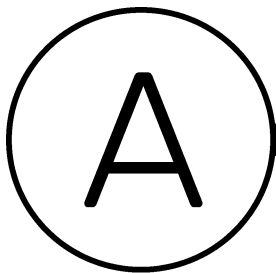
»81. člen se spremeni tako, da se glasi:

Nepridobitni mediji posebnega pomena

81. člen

(1) Status nepridobitnega medija posebnega pomena pridobi izdajatelj, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- v primeru radijskega ali televizijskega programa v dnevnem oddajnem času zagotavlja najmanj 30 odstotkov programskih vsebin lastne produkcije, in sicer izvirnih splošnoinformativnih programskih vsebin, programskih vsebin s področja preiskovalnega novinarstva, programskih vsebin, namenjenih spremljanju in kritični refleksiji kulture in umetnosti, ali

drugih zahtevnejših, specifičnih, inovativnih in manj zastopanih novinarskih zvrsti, vrst in žanrov;

- v primeru tiskanega medija ali elektronske publikacije redno zagotavlja večinski delež izvirnih splošnoinformativnih programskih vsebin, programskih vsebin s področja preiskovalnega novinarstva, programskih vsebin, namenjenih spremljanju in kritični refleksiji kulture in umetnosti, ali drugih zahtevnejših, specifičnih, inovativnih in manj zastopanih novinarskih zvrsti, vrst in žanrov;

- ni ustanovljen z namenom opravljanja pridobitne dejavnosti ali z namenom pridobivanja dobička ali z namenom razvoja, olajševanja ali pospeševanja pridobitne dejavnosti svojih ustanoviteljev, družbenikov ali članov;

- v skladu s svojim ustanovitvenim aktom dobiček ali presežek prihodkov nad odhodki uporablja izključno za doseganje namenov ali ciljev na področju izdajanja nepridobitnega medija in svojega premoženja ne deli med svoje ustanovitelje, družbenike, člane ali druge osebe;

- plače njegovih zaposlenih ter nadomestila za plače članov organov upravljanja in nadzora pri izdajatelju ter druga nadomestila (potni stroški, dnevnice itd.) ne presegajo plačnih razredov, ki jih veljavni predpisi in kolektivna pogodba zaposlenih v kulturi določajo za javne zavode;

- ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas ali zagotovljeno drugo dolgotrajno sodelovanje z najmanj dvema novinarjema oziroma programskima delavcema, razen če gre za medij, ki je namenjen obveščanju pripadnikov manjšinskih etničnih in narodnih skupnosti;

(2) O podelitvi statusa nepridobitnega medija posebnega pomena odloči pristojno ministrstvo z odločbo, pri čemer izpolnjevanje pogojev iz 1. in 2. alinee glede zastopanosti programskih vsebin ugotovi strokovna komisija iz 4.c člena tega zakona, izpolnjevanje deleža lastne produkcije iz 1. alinee prejšnjega odstavka pa agencija.

(3) Pristojno ministrstvo z odločbo odvzame status nepridobitnega medija posebnega pomena, če:

- izdajatelj ne izpolnjuje predpisanih pogojev iz prvega odstavka tega člena in ugotovljenih nepravilnosti tudi ne odpravi v roku, ki ga določi pristojno ministrstvo;

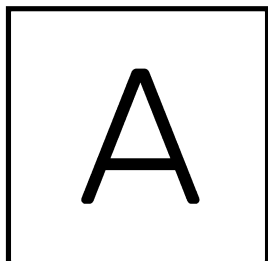
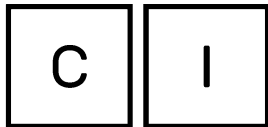
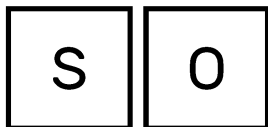
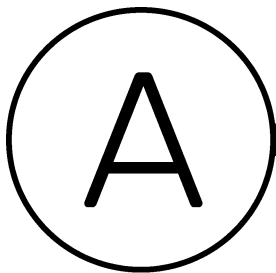
- izdajatelj sam poda zahtevo za odvzem statusa.

(4) Status nepridobitnega medija posebnega pomena se upošteva kot prednostno merilo na javnih pozivih in javnih razpisih za uresničevanje javnega interesa na področju medijev.

Nepridobitni mediji posebnega pomena – svobodni skupnostni mediji

81.a člen

(1) Status nepridobitnega medija posebnega pomena – svobodnega skupnostnega medija pridobi izdajatelj, ki ob pogojih prvega odstavka 81. člena izpolnjuje še naslednje pogoje:

- z notranjimi akti omogoča participacijo zaposlenih, drugih sodelavcev in članov uredništva pri imenovanju vodilnih funkcij zastopnika in odgovornega urednika ter oblikovanju programske sheme;
- je pri oblikovanju programske politike neodvisen od vlade, komercialnih in verskih inštitucij ter političnih strank;
- zagotavlja transparentnost lastništva in virov financiranja medija;
- je odgovoren do skupnosti in da omogoča vključevanje pripadnikov skupnosti, kateri je namenjen, v oblikovanje in izvajanje programskih vsebin;
- izvaja neformalna izobraževanja in medijsko opismenjevanje na področju medijskih poklicev;
- podpira pravice manjšin in marginaliziranih skupin in ščiti kulturno in jezikovno različnost.

(2) Status nepridobitnega medija posebnega pomena – svobodnega skupnostnega medija se upošteva kot prednostno merilo na javnih pozivih in javnih razpisih za uresničevanje javnega interesa na področju medijev ter pri dostopu do javne infrastrukture.«.

Obrazložitev:

Predlagatelj je sicer prepoznal tudi dejstvo, da je glede na potekajoče procese medijske koncentracije in obstoječe oblike medijev v RS potrebno javni interes na področju medijev oz. status posebnega pomena nepridobitnega medija ob radiu in televiziji razširiti tudi na tiskane in spletne medije, toda menimo, da mu tudi s tokratnim predlogom ZMeD-E ni uspelo ustrezno vzpostaviti t.i. "tretjega medijskega sektorja" svobodnih in skupnostnih medijev, saj so zakonsko določeni pogoji za pridobitev statusa nepridobitnega medija posebnega pomena zastavljeni bistveno širše od samega koncepta tretjega medijskega sektorja, ki ob naštetih pogojih predvideva še vsaj da izdajatelj: z notranjimi akti omogoča participacijo zaposlenih, drugih sodelavcev in članov uredništva pri imenovanju vodilnih funkcij zastopnika in odgovornega urednika ter oblikovanju programske sheme; je pri oblikovanju programske politike neodvisen od vlade, komercialnih in verskih inštitucij ter političnih strank; zagotavlja transparentnost lastništva in virov financiranja medija; je odgovoren do skupnosti in da omogoča vključevanje pripadnikov skupnosti, kateri je namenjen, v oblikovanje in izvajanje programskih vsebin; izvaja neformalna izobraževanja in medijsko opismenjevanje na področju medijskih poklicev; podpira pravice manjšin in marginaliziranih skupin in ščiti kulturno in jezikovno različnost. Zato se dodatni pogoji in javni interes za nepridobitne medije posebnega pomena – svobodne skupnostne medije opredelijo v dodatnem 81.a členu. Čeprav bo pogoje in merila za pridobitev statusa nepridobitnega medija posebnega pomena dokončno šele s podzakonskim aktom v šestih mesecih od uveljavitve novele ZMeD-E določil minister za kulturo, menimo, da je nastopil čas, da se v skladu s priporočili in resolucijami Sveta Evrope, Evropskega parlamenta in organizacije UNESCO ter javnega interesa na področju medijev med nepridobitne medije posebnega pomena posebej umesti tudi tretji medijski sektor svobodnih skupnostnih medijev.

A

S O

C I

A

C I

J A

K 27. členu, s katerim se spreminja 85. člen

V drugi odstavek 85. člena se vrnete določili, da mora biti ponovitev radijske ali televizijske oddaje jasno označena in da se v delež programskih vsebin lastne produkcije lahko všteva samo še prva ponovitev oddaje. V drugi odstavek 85. člena se doda besedilo: "Ponovitev radijske ali televizijske oddaje mora biti jasno označena. V delež iz prejšnjega odstavka se lahko všteva samo še prva ponovitev oddaje."

27. člen, ki spreminja 85. člen, se po novem glasi:

»85. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Delež lastne produkcije

85. člen

(1) Delež programskih vsebin lastne produkcije mora obsegati najmanj 20 odstotkov dnevnega oddajnega časa posameznega radijskega in televizijskega programa.

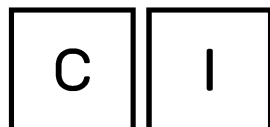
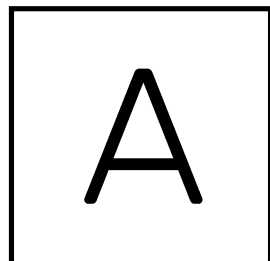
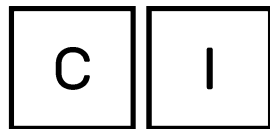
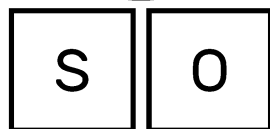
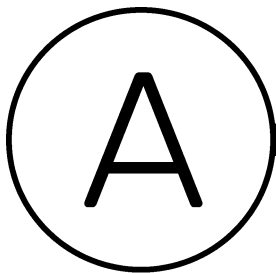
(2) V delež iz prejšnjega odstavka se všteva tudi predvajanje slovenske glasbe, ki se predvaja izven programskih vsebin. Ponovitev radijske ali televizijske oddaje mora biti jasno označena. V delež iz prejšnjega odstavka se lahko všteva samo še prva ponovitev oddaje.

(3) Če je pri izdelavi programske vsebine sodelovalo več izdajateljev, se v delež lastne produkcije vsakemu všteje enak delež, ki je sorazmeren s številom izdajateljev. Če izdajatelji izkažejo, da so pri izdelavi programske vsebine sodelovali z različnimi vložki, se v delež lastne produkcije vsakemu všteje delež, ki je sorazmeren z njegovim vložkom.

(4) V dnevni oddajni čas iz prvega odstavka tega člena se ne všteva čas, namenjen oglaševanju, radijski ali televizijski prodaji in neplačanim obvestilom.

(5) Obveznost zagotavljanja deležev lastne produkcije ne velja ob sobotah in nedeljah, ob državnih praznikih, ki so dela prosti dnevi, in drugih dela prostih dnevih v skladu z zakonom, ki ureja praznike in dela proste dneve v Republiki Sloveniji, ter v času trajanja šolskih počitnic, kot jih določajo predpisi, ki urejajo šolske počitnice za učence. V tem času tudi ne veljajo zahteve po lastni produkciji lokalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena iz 77., 78., 80. in 81. člena tega zakona.«.

Obrazložitev:

Predlagatelj s spremembo 85. člena ukinja določili, da mora biti ponovitev radijske ali televizijske oddaje jasno označena in da se v delež programskih vsebin lastne produkcije lahko všteva samo še prva ponovitev posamezne oddaje. V društvu Asociacija ocenjujemo, da gre za spremembo, ki je manj v javnem interesu na področju medijev in kulture na sploh od obstoječe, saj bo posledično programskih vsebin lastne produkcije, tudi kulturno-umetniških, gotovo manj, nedvomno pa bodo večkrat ponovljene. Zavaljo tega tudi podani predlog.

K 28. členu, s katerim se spreminja 86. člen

V tretjem odstavku 86. člena se spremeni definicija skladb, ki se všttevajo med slovensko glasbo. Tretji odstavek se spremeni tako da se po novem glasi: »(3) Med slovensko glasbo se všttevajo skladbe, ki so:

- izvajane v slovenskem jeziku; ali
- producirane in izdane v Republiki Sloveniji.«

28. člen, ki spreminja 86. člen, se po novem glasi:

»86. člen se spremeni tako, da se glasi:

Delež slovenske glasbe

86. člen

(1) Delež slovenske glasbe mora obsegati najmanj 20 odstotkov števila vseh skladb, predvajanih v dnevnem oddajnem času posameznega radijskega in televizijskega programa.

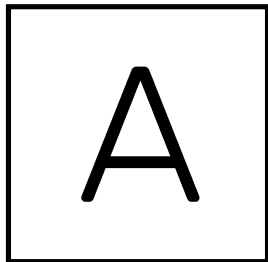
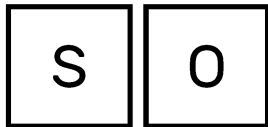
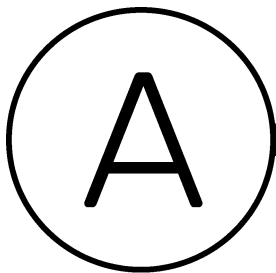
(2) V primeru radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija znaša delež iz prejšnjega odstavka 40 odstotkov, v primeru lokalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena iz 77., 78., 80. in 81. člena tega zakona pa 25 odstotkov.

(3) Med slovensko glasbo se všttevajo skladbe, ki so:

- izvajane v slovenskem jeziku; ali
- producirane in izdane v Republiki Sloveniji.

(4) Vsaj polovica predvajanih skladb iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, ki štejejo za slovensko glasbo, mora biti predvajanih v dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro.

(5) V primeru glasbenih oddaj, namenjenih predstavitvi in promociji slovenske glasbe, v katerih neodplačno gostujejo glasbeni ustvarjalci in so predvajane v dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro, se za namen ugotavljanja deleža slovenske glasbe iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena število v takšni oddaji predvajanih skladb, ki štejejo za slovensko glasbo, upošteva v dvakratniku.

- (6) Določbe o deležih slovenske glasbe po tem zakonu ne veljajo za:
- radijske in televizijske programe, ki so v skladu s temeljnim pravnim aktom izdajatelja in programsko zasnovane namenjeni madžarski ali italijanski narodni skupnosti, romski skupnosti, ki živi v Sloveniji, ali tuji javnosti;
 - tematske radijske in televizijske programe, ki se razširjajo v digitalni radiodifuzni tehniki;
 - 3. program Radia Slovenija – program Ars.«.

Obrazložitev:

V društvu Asociacija pozdravljamo ureditev izvajanja obveznosti deleža slovenske glasbe, saj se predpisan delež slovenske glasbe po novem nanaša na število vseh predvajanih skladb in ne več na skupni obseg oz. dolžino predvajanja, prepričani pa smo, da predlagatelj ni podal ustrezne definicije skladb, ki se všttevajo med slovensko glasbo, saj ta zajema zgolj skladbe, ki so izvajane v slovenskem jeziku, in instrumentalne skladbe, ki so bile producirane ali izdane v Republiki Sloveniji. Taka definicija je izrazito diskriminatorna do avtorjev, ki se na področju glasbe izražajo v drugih jezikih, a so kot samozaposleni in drugi posamezniki v kulturi nedvomno v javnem interesu na področju kulture. Precej neposrečeno pa je tudi določilo, da bodo med slovensko glasbo štele instrumentalne skladbe, ki so producirane ali izdane v Republiki Sloveniji, saj v praksi za slovensko glasbo razglašajo vso svetovno instrumentalno glasbo, ki je ali producirana ali izdana v Republiki Sloveniji. Zato v društvu Asociacija predlagamo spremembo tretjega odstavka 86. člena, in sicer da se med slovensko glasbo všttevajo skladbe, ki so izvajane v slovenskem jeziku ali producirane in izdane v Republiki Sloveniji.

K 31. členu, s katerim se črtajo 97. do 99. člen

Člen se spremeni tako, da se črtata 98. in 99. člen, v dosedanji 97. člen pa se doda omejitev oglaševanja med posameznimi programskimi enotami kulturno-umetniških programskih vsebin.

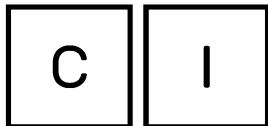
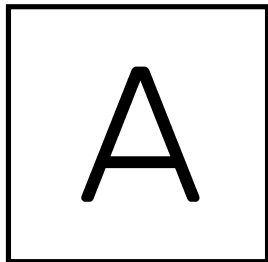
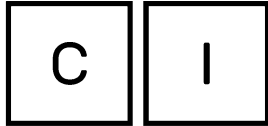
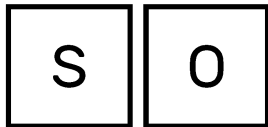
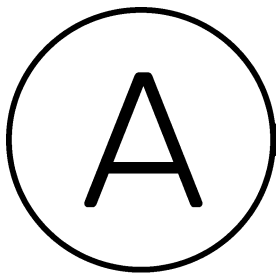
31. člen, ki spreminja ki zadeva 97. do 99. člene, se po novem glasi:

»97. člen

(1) Posameznih programskih enot kulturno-umetniških programskih vsebin v radijskem ali televizijskem programu se ne sme prekinjati z oglasi, TV prodajo oziroma radijsko prodajo in drugimi plačanimi obvestili.

(2) Določbe tega člena veljajo tudi za programe Radiotelevizije Slovenije ter za lokalne, regionalne, študentske in nepridobitne radijske in televizijske programe.

98. člen in 99. člen se črtata.«

Obrazložitev:

Čeprav v društvu Asociacija ocenjujemo, da odprava omejitev oglaševanja tako za programe RTV Slovenija kot druge radijske in televizijske programe temelji na napačni predpostavki, da se bodo zgolj z odpravo omejitev obseg oglaševanja in prihodki iz tega naslova povečali brez dodatne komercializacije njihovih programskih vsebin, želimo s predlagano spremembo 31. člena in novim 97. členom opozoriti na dejstvo, da posamezne omejitve oglaševanja so v javnem interesu na področju medijev in še posebej umetnosti in kulture. Predlagamo, da se določi, da se posamezne programske enote kulturno-umetniških programskih vsebin v radijskem ali televizijskem programu ne sme prekinjati z oglasi, TV prodajo oziroma radijsko prodajo in drugimi plačanimi obvestili.

K 39. členu, s katerim se spremeni 114. člen

V četrtem odstavku 114. člena se črta, da so do sredstev iz sklada za financiranje slovenske televizijske produkcije upravičeni zgolj izdajatelji televizijskih programov s statusom nepridobitnega medija posebnega pomena, v petem odstavku pa, da do sredstev sklada ni upravičena RTV Slovenija,

39. člen, ki spreminja 114. člen, se po novem glasi:

»114. člen se spremeni tako, da se glasi:

Sklad za financiranje slovenske televizijske produkcije

114. člen

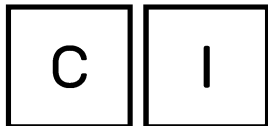
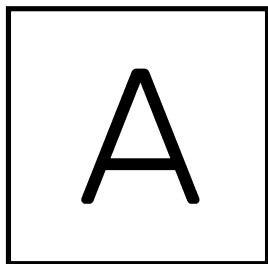
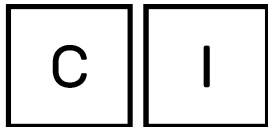
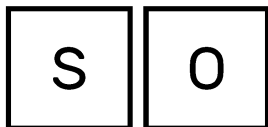
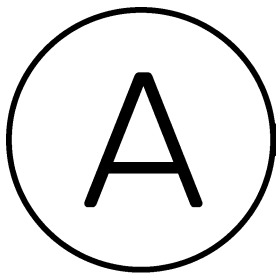
(1) Vsak operater je zavezan k plačilu prispevka, ki se obračuna mesečno v višini 3,5 eura na vsakega naročnika njegovih storitev. Višina prispevka se vsako leto uskladi s stopnjo letne inflacije, o čemer izda sklep pristojni minister.

(2) Operater vplačuje prispevek v sklad za financiranje slovenske televizijske produkcije (v nadaljnjem besedilu: sklad), ki ga vodi pristojno ministrstvo.

(3) Sklad je namenjen financiranju produkcije izvornih programskih vsebin v slovenskem jeziku, ki se predvajajo v televizijskih programih, in sicer:

- televizijskih filmov, nadaljevank in nanizank,
- dokumentarnih filmov,
- informativnih programskih vsebin,
- kulturno-umetniških programskih vsebin in
- zabavnih programskih vsebin,

pri čemer se za vsako od navedenih petih področij nameni enak delež razpoložljivih sredstev sklada.

(4) Do sredstev iz sklada so upravičeni izdajatelji televizijskih programov, ki izpolnjujejo naslednja pogoja:

- dosegajo najmanj 0,3 odstotni povprečni mesečni delež gledalcev ali so prosto dostopni na način prizemne digitalne video radiodifuzije.

(5) Do sredstev iz sklada niso upravičeni izdajatelji televizijskih programov, namenjenih izključno oglaševanju ali televizijski prodaji.

(6) Glede razdelitve sredstev se smiselno uporabljajo določbe 4.b člena tega zakona. Postopek, pogoje za kandidiranje ter kriterije in merila za presojo določi pristojni minister s podzakonskim aktom.«.

Obrazložitev:

V društvu Asociacija pozdravljamo, da se s predlogom ZMeD-E ustanavlja tudi sklad, namenjen financiranju produkcije izvirnih programskih vsebin v slovenskem jeziku, ki se predvajajo v televizijskih programih, in sicer televizijskih filmov, nadaljevanj in nanizank; dokumentarnih filmov; informativnih programskih vsebin; kulturno-umetniških programskih vsebin in nenazadnje tudi zabavnih programskih vsebin, ter da se za vsako od navedenih petih področij nameni enak delež razpoložljivih sredstev sklada. Menimo pa, da vir sredstev sklada – prispevki operaterjev v višini 3,5 eurov mesečno za vsakega naročnika njihovih storitev – ni ustrezen, saj bodo na letni ravni skupni strošek okoli 25 milijonov evrov operaterji nedvomno prevalili na končne uporabnike, približno 600.000 naročnikov. Glede na to da produkcijo izvirnih lastnih televizijskih programskih vsebin na tak ali drugačen način podpira velika večina evropskih držav, ministrstvo za kulturo pozivamo, da najde vir sredstev, ki ne bo neposredno obremenil končnega uporabnika. Glede na predlagateljevo oceno višine sredstev, ki se bodo na letni ravni zbrala v Sklad za financiranje slovenske televizijske produkcije, pa je še toliko bolj nesprejemljivo, da bodo v skladu s predlogom ZMeD-E do sredstev iz sklada upravičeni le izdajatelji televizijskih programov, ki imajo status nepridobitnega medija posebnega pomena in hkrati dosegajo najmanj 0,3 odstotni povprečni mesečni delež gledalcev ali so prosto dostopni na način prizemne digitalne video radiodifuzije, kar ta čas v Republiki Sloveniji izpolnjuje le ena sama televizija. Produkcije izvirnih programskih vsebin v slovenskem jeziku pa se predvajajo v televizijskih programih RTV Slovenija, ostalih televizijskih programih posebnega pomena (lokalnih in študentskih) ter v nekoliko manjši meri tudi na vseh ostalih televizijskih programih. Ker smo prepričani, da je v luči javnega interesa na področju medijev in kulture na sploh financiranje kvalitetne televizijske produkcije izvirnih programskih vsebin bolj pomembno od statusa izdajatelja televizijskega programa, ki bo upravičen do sredstev iz sklada, predlagamo, da se v četrtem odstavku črta določilo, da so to le izdajatelji televizijskih programov s statusom nepridobitnega medija posebnega pomena, v petem členu pa določilo, da do sredstev iz sklada ni upravičena Radiotelevizija Slovenija.

A

S O

C I

A

C I

J A

K 43. členu, s katerim se spreminja 131. člen

V skladu s prvim in drugim odstavkom novega 97. člena v 31. členu ZMeD-E se v deseti točki prvega odstavka 131. člena določi še globa za oglaševanje med televizijskim ali radijskim predvajanjem programskih enot kulturno-umetniških programskih vsebin, in sicer se določilo na koncu dopolni z stavkom: »...ali posamezne programske enote kulturno-umetniških programskih vsebin (prvi in drugi odstavek 97. člena)«

43. člen, ki spreminja 131. člen, se po novem glasi:

»131. člen se spremeni tako, da se glasi:

131. člen

(1) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. medij na zahtevo državnih organov ter javnih podjetij in javnih zavodov brez odlašanja brezplačno ne objavi nujnega sporočila v zvezi z resno ogroženostjo življenja, zdravja ali premoženja ljudi, kulturne in naravne dediščine, ter varnosti države (25. člen);

2. v mediju prikrito oglašuje tako, da bi se lahko pri bralcu, poslušalcu ali gledalcu vzbujal vtis, da gre v primeru objave oglasa ali druge plačane objave za uredniško oblikovano programsko vsebino oziroma novinarski prispevek (prvi odstavek 47. člena);

3. v mediju uporablja tehnične postopke, ki bralcem, poslušalcem oziroma gledalcem ne omogočajo zavestnega zaznavanja oglaševalskih vsebin (peti odstavek 47. člena);

4. sponzorira poročila ali aktualno-informativne programske vsebine (prvi odstavek 55. člena);

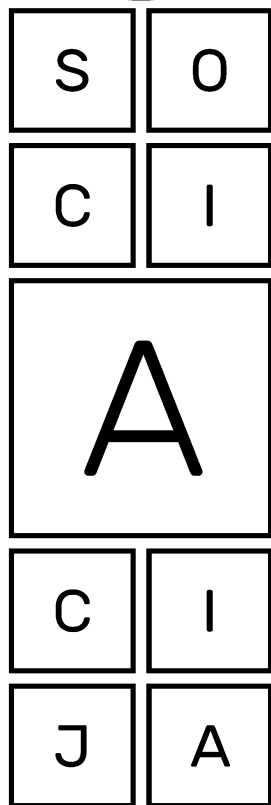
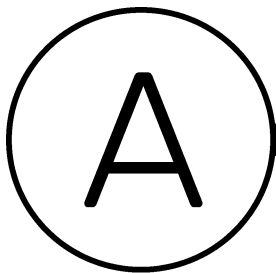
5. izdajatelj, ki je uveljavil pravico do kratkega poročanja, ne omogoči izdajatelju, ki dogodka ni mogel posneti, enkratne uporabe svojega posnetka (šesti odstavek 74. člena);

6. delež programskih vsebin lastne produkcije ne obsega najmanj 20 odstotkov dnevnega oddajnega časa posameznega radijskega ali televizijskega programa (prvi odstavek 85. člena);

7. delež slovenske glasbe ne obsega najmanj 20 odstotkov vseh sklad, predvajanih v dnevnem oddajnem času posameznega radijskega ali televizijskega programa (prvi odstavek 86. člena);

8. v primeru radijskih in televizijskih programov Radiotelevizije Slovenija delež iz prvega odstavka 86. člena tega zakona ne znaša najmanj 40 odstotkov, oziroma v primeru lokalnih, študentskih in nepridobitnih radijskih in televizijskih programov s statusom posebnega pomena iz 77., 78., 80. in 81. člena tega zakona ta delež ne znaša najmanj 25 odstotkov (drugi odstavek 86. člena);

9. vsaj polovica predvajanih skladb iz prvega oziroma drugega odstavka 86. člena tega zakona, ki štejejo za slovensko glasbo, ni predvajanih v dnevnem oddajnem času med 6. in 22. uro (četrti odstavek 86. člena);

10. oglašuje med televizijskim ali radijskim predvajanjem državne proslave ali verskega obreda (četrti odstavek 93. člena) ali posamezne programske enote kulturno-umetniških programskih vsebin (prvi in drugi odstavek 97. člena);

11. izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa ne izvaja radijske oziroma televizijske dejavnosti na podlagi ali v skladu z dovoljenjem za izvajanje radijske oziroma televizijske dejavnosti (prvi odstavek 105. člena);

12. izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa ne pridobi dovoljenja pred začetkom izvajanja radijske oziroma televizijske dejavnosti (drugi odstavek 105. člena);

13. izdajatelj radijskega oziroma televizijskega programa ni registriran za izvajanje radijske oziroma televizijske dejavnosti (tretji odstavek 105. člena);

14. imetnik dovoljenja za izvajanje radijske oziroma televizijske dejavnosti izvaja dejavnost iz tega dovoljenja med trajanjem začasnega preklica (tretji odstavek 106. člena);

15. predvaja lokalna okna v nasprotju z določbami prvega in drugega odstavka 106.b člena tega zakona.

(2) Z globo od 500 do 5.000 eurov se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 50 do 200 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena tudi odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali odgovorna oseba v samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo od 50 do 100 eurov se kaznuje za prekršek iz prvega odstavka tega člena posameznik.«

Obrazložitev:

V skladu s prvim in drugim odstavkom novega 97. člena v 31. členu ZMeD-E smo v društvu Asociacija predlagali, da se v imenu javnega interesa na področju medijev in kulture na sploh posameznih programskih enot kulturno-umetniških programskih vsebin v radijskem ali televizijskem programu ne sme prekinjati z oglasi, TV prodajo oziroma radijsko prodajo in drugimi plačanimi obvestili, kar velja tudi za programe Radiotelevizije Slovenije ter za lokalne, regionalne, študentske in nepridobitne radijske in televizijske programe. Zato predlagamo tudi, da se tako kot oglaševanje med televizijskim ali radijskim predvajanjem državne proslave ali verskega obreda za prekršek, za katerega se kaznuje z globo, v deseti točki prvega odstavka 131. člena, ki ga spreminja 43. člen, določi oglaševanje med televizijskim ali radijskim predvajanjem posamezne programske enote kulturno-umetniških programskih vsebin.

DRUŠTVO ASOCIACIJA
–društvo nevladnih organizacij in
posameznikov na področju kulture

PISARNA
Dalmatinova 4, 1000 Ljubljana

SEDEŽ
Metelkova 6, 1000 Ljubljana

+386 (0)1 4341 244
+386 (0)51 773 611

info@asociacija.si
www.asociacija.si

DAVČNA ŠTEVILKA
38450666 (nismo dav. zav.)

MATIČNA ŠTEVILKA
1768875

TRR
SI56 61000 0014575 664
(pri DH d.d.)